

Radu – Diomid Drăguș

Povești cu CSF – îți

Radu Diomid - Drăguș

Povești cu CSF – iști

Editura CFR

Glasul roților de tren,
Iată un frumos refren,
Ne-nsoțește-n deplasări
Spre-alte locuri, spre-alte zări.

E o fericită șansă
Când cu trenul voiajezi
Să-ntâlnești o ființă scumpă
Cu care să conversezi.

Dacă-ai avut succes în tren
Vorbind cu-o necunoscută
Când cobori, ea la fereastră
Cu-a ei mână te salută.

(Tu să nu fii grobian
Neuitându-te spre geam.)

Dragi colegi CSF-70, si nu numai,

În cele ce urmează sunt adunate catrenele și pozele scrise și făcute de-a lungul anilor, în special după 2010 încoace. Evident totul se referă la voi, colegii de la CSF, dar am în vedere și câțiva colegi care au tangență cu voi în special prin participarea la întâlnirile voastre memorabile. Am în vedere pe Mihaela Diaconescu (Michaela Butta), Victor Neagoe, Nicu Drăgulănescu, Mitică Iliescu, mai nou Mișu Gheție, Traian Câmpeanu și George Scrima.

Și cu această ocazie, am mai zis-o, vreau să vă mulțumesc pentru minunatele voastre întâlniri anuale, care au constituit un imbold și un exemplu pentru noi cei de la IF, astfel că deja de șase ani ne vedem și noi anual.

Mai vreau să consemnez faptul că legăturile noastre sunt vechi, încă din anul întâi, când am fost coleg (i) cu câțiva viitori CSF-iști, mă refer la Yvonne, Decebal Farini, Radu Diaconescu, Florian Costache, Max Fischer, Paul Ciurezu (nume grele). În plus nu trebuie uitat faptul ca Ney Fotache (Dumnezeu să-l odihnească) a fost / este soțul Yvonnei, deci cum vedeți avem și relații de încuscrire.

În final, mai mult ca un fapt amuzant, observați că noi cei din grupa 455A din anul întâi v-am dat Șeful de grupă și de promoție Decebal Farini și pe viitoarea Regină Yvonne.

După cum constatați relațiile CSF - IF au o bază solidă, așa că actul de gelozie sau invidie a unui coleg de grupă IF, care m-a numit agent dublu după ultima întâlnire de la Zărnești, mi se pare nejustificat.

Radu-Diomid Drăguș (RDD)

București, August 2013

Voi păstra în mare parte ordinea cronologică, de aceea încep cu cel mai vechi document, o poză de la Revelionul din 1966 / 1967 care a avut loc la cantina Buzești.

Toți cei din fotografie am stat împreună la căminul din Complex Regie trei ani, respectiv doi, trei și patru. Pentru comparație aveți și o poză mai nouă din 2012.

O poză din Complexul Regie, in perioada studenției.

În continuare câteva poze, de la o întâlnire cu voi înainte de cea de 40 ani de la Facultate și cea de la Tușnad din 2010. Este vorba de reuniunea din curtea lui Vasile Negruțiu, undeva lângă Foișorul de Foc, în 2009.

O poză ceva mai veche, primită, în care apare și colegul meu IF70 Nicolae Fotache, căruia n-am reușit să-i fac nici o poză din față (n-a vrut el).

Acum urmează câteva poze făcute cu ocazia întâlnirii IE70 în 2010 la Facultate.

Sa o prinzi cu gura-nchisa
E-o problema mult pre grea
Fiindca ea vorbeste-ntruna,
Mai bine nu insista

În continuare urmează momentul Tușnad, moment de vârf alături de cel de la Zărnești, or mai fi și altele, Sărata Monteoru, Vișeu de Sus, etc., dar eu am fost numai la primele menționate. Încep mai întâi cu o poză.

Întâlnirea de la Tușnad mi s-a părut, cel puțin mie, deosebită, din mai multe puncte de vedere.

- A fost prima dată când am avut ocazia să petrecem împreună într-un cadru mai intim pentru că erați numai voi de la CSF și câțiva invitați de la alte secții. Întâlnirea de la Vasile Negruțiu a fost doar o mică introducere.
- Am avut plăcerea să discut cu minunata Mihaela Diaconescu, colega mea din anul întâi. Cu ea am avut și multe replici rimate pe internet, pe care le voi reda ulterior.
- L-am cunoscut bine pe Ivar, în facultate cred că n-am avut ocazia să schimbăm nici o vorbă. Ivar, la cererea mea și cu promptitudinea lui mi-a trimis șurubul buclucaș din Germania, pe care vreau să-l reproduc la o scară mai mare și să fie din metal.
- A fost o plăcere să stau mai aproape de Victor Neagoe câteva zile.
- Cu această ocazie am aflat cu bucurie că am fost coleg în anul întâi cu Max, regretul de a nu-mi aduce aminte l-am exprimat cu altă ocazie.
- Îl menționez pe Mitică Iliescu pe care am avut prilejul fericit să-l revăd.

- Am descoperit aici doi mari dansatori, Elek Orban și Ivar Schwerthner.
- De Regina Yvonne ce să mai zic, ea e omniscentă și omniprezentă spațial și temporal.
- Mi-a plăcut organizarea impecabilă, responsabil principal fiind Elek.

Fiind acolo eu m-am prezentat cu niște bilețele având tipărite textele de la câteva cântece populare pe care le-am intonat la masa festivă, ca dovadă poza următoare.

Urmează două poze cu Decebal Farini și în continuare altele.

Decretul 402
Bea si sefu bem si noi.

Lasa sefule paharul,
Ai baut destul in viata,
De ast viciu te desvatza
Nu vezi ca esti rosh la fata ?

Tom desvirgineaza sticla
Atent sa nu piarda spumă,
Si ce mult se concentreaza.
Grea raspundere si-asumă.

Catelusa mea Nera

Cu ocazia întâlnirii de la Tuşnad am scris :

Bine e la CSF-işti,
Doar distracţie, antren,
Însă nu cumva să rişti
Să nu ai bilet în tren.

Mi-au plăcut cum dansează Elek şi Ivar, a fost o plăcere să-i privesc, de aceea "le-am zis-o" :

Aveţi dansatori în grupă,
Dar nici vorbă să mă întrec
Cu cei doi, care-s maeştri,
Unu-i Ivar, altu-i Elek.

Variantă:

Aveţi dansatori în grupă,
Să-i întrec este în zadar
Pe cei doi, care-s maeştri,
Unu-i Elek , altu-i Ivar.

Pentru Ivar:

Dragă Ivar din Lugoj
Să îţi zic mă simt dator,
Ca inginer ai ratat
Un destin de dansator.

De Radu Diaconescu, cel cu picioarele frumoase, am a zice:

Este o vorbă: râsu-ngraşă.
Ăsta să fie motivul
Că Radu, candva lividul,
Râde de când era-n faşă ?

Dovadă c-a răs în viaţă
Este forma-i împlinită,
Care prin unele locuri
E o ţară depăşită.

Când Elek anunţa la microfon că va urma, după ce mănâncă, să vorbească Tomescu (era ziua lui), mă gândeam, având în vedere impetuoşitatea lui copleşitoare, că va ţine un discurs fulminant. Însă emoţia l-a cuprins şi n-a reuşit să zică decât câteva cuvinte, dar mă gândesc că emoţia este profund umană şi chiar sănătoasă, momentul era deosebit, aşa că l-am înţeles pe Tom. Ceea ce declar mai jos nu cred că e adevărat (poate acolo...două-trei picături):

Tomescu, cu freza ... hipi
A vorbit la microfon
În costum, cu papion,
De emoție-a făcut ... pipi.

Decebal Farini, “el lider maximo” pentru secția voastră,

A “dansat, a chiuit”
(Doar Victor l-a depășit),
Totuși pentru orișicine,
Mă gândesc că ar fi bine
Să fie mai ... stăpânit.

Când dansam hora (sau sârba?) s-a strigat, s-a chiuit, la un moment dat Mihaela a scos un “**prrrrrrrrrrr**” (chiar mai multe “**prrrr**-uri”) formidabil, autentic, parc-am fi fost undeva la o nuntă prin Oltenia, mi-a plăcut foarte mult. Am încercat și eu dar nu mi-a reușit.

Lui Ivar îi zicem dupa întâlnire:

Ivar sper că ai ajuns
Cu bine în Germania,
Neuitând de-ai tăi colegi
Ce-și duc traiu-n România.

Americanilor le-am zis:

Stabiliți în lumea nouă
Nu vă culcați pe-o ureche,
Neuitând în permanență
C-ați plecat din lumea veche.

Doamnei de la pensiunea din Tușnad:

Doamna de la pensiune
Ne-a servit cu pasiune,
La plecare am pupat-o
Și i-am zis *viszant látásra*.

Yvonne cred că are un rol de catalizator pentru comunitate.

De Regină vreau a spune:
Vă / ne ține la ‘naltă cotă
Fiind pentru toți colegii
Veritabilă mascotă.

În continuare vor urma o serie de catrene și poze “catrenate” care nu toate au legătură cu evenimentul de la Tușnad dar în orice caz toate au legătură cu eroii de la

Tușnad sau de la Zărnești. Voi începe cu Mihaela Diaconescu cu care am fost coleg în anul întâi. Cu ea am avut multe replici rimate, unele dintre ele apar aici. Dar mai întâi o poză, făcută probabil în America.

Anul trecut când am plasat epigramele mele pe internet Mihaela m-a gratulat cu vorbele de mai jos:

*Dragă Radule, ești mare,
Chiar m-ai ș-impressionat
Ca-i avut așa răbdare,
Rimele ți-ai adunat*

*Și ai scos o cărțulie
Foarte bine comentată,
Chiar dacă nu-i ... poezie (?)
Este totuși minunată.*

În altă zi primesc:

*Dragă Radule Drăguș
De catrene făcător
Astăzi ai fost publicat
Ca un mare autor!*

*Te felicit, dar... mă-ntreb
Ce-o să se întâmple oare?
Acum c-ai ajuns pe WEB
Ți-oi lua nasul la purtare?*

I-am răspuns:

Da,-mi iau nasul la purtare
Și-mi caút o sinecură,
Candidez la premiul Nobel
Pentru vasta-mi ... incultură.

Alt răspuns:

Evident că m-am umflat
Fiind publicat pe WEB,
Dar de-aceea mă întreb
De ce nu-s apreciat ?

Explicația e clară
De ce sunt și de ocară
Și cu laude nu-s uns:
Un paianjen am ajuns.

Totuși :

Catrenele ce le-am scris
Nu-s doar pe WEB agățate,
Acuma aproape-un an
Le-am adúnat într-o carte.

De ziua ei, 24 Mai, am felicitat-o anul acesta:

Mihaela-i, când apare,
Luminoasă ca un soare,
Frumoasă precum o floare,
Totdeauna zâmbitoare.

Variantă:

Frumoasă precum o floare,
Veselă și zâmbitoare,
Făcu jocul zodiilor
S-apari în luna florilor.

Alte catrene scrise de Mihaela, mai întâi pentru Regină:

*Foaie verde și-o sulfină
Regină, dragă regină,
Astăzi te sărbătorim,
Te slăvim și te iubim !*

Și pentru general (adică eu):

*Și serbăm și-un ghinărar
Tare brav și temerar
Cari la Tușnad astă-var'
A-nfrânt monstrul lui Ivar !*

Pentru Victor :

*Șeful nostru Emil Victor
Ne-a surprins cu un poem
Despre pomi, păduri și flori,
Despre păsări și culori
Ca noi toți să înțelegem
Ce-inseamnă să fii... Vector !*

Cu ocazia zilei de naștere, a Yvonnei și a mea (20 Aprilie) Mihaela ne-a scris:

*Foaie verde și-o sulfină
Azi e ziua ta, Regină !*

*Frunză verde de arțar
Și a ta, cher ghinărar !*

*La mulți ani și la mai mare
Vă urez din depărtare !*

*Să fiți sănătoși, iubiți
Și de supuși preaslăviți !*

Îi scriam odată Mihaelei cu ocazia unor sărbători:

*Orice text trimis de tine
El din start este menit,
Că-i cu rimă, fără rimă,
Să fie binevenit.*

Pentru CSF-iști, în special celor stabiliți peste ocean:

*Pentru voi dragi CSF-iști,
Pe tren cu gratuități,
Un canal pe sub Ocean
V-ar scuti de multe plăți.*

Cu ocazia zilei de naștere Decebal a primit felicitarea de mai jos de la Mihaela:

*Dragă Decebal cel mare
La mulți ani îți spun și eu !
Șef ca tine nimeni n-are,
Să fii cel dintâi mereu !*

Cu altă ocazie am avut dialogul de mai jos cu Mihaela:

- Mihaela din Canada
Azi-mâine vine zăpada,
Fă-ți din timp rost de lopeți
Să faci față la nămeți.

- *Dragă Radu, ai dreptate
Iarna nu e prea departe.
Mi-am luat lopată nouă
Însă deocamdată... plouă !*

- Mihaela, drag-olteancă,
Greutăți mari te încearcă,
Pentru ploaie n-ai remediu
Doar atât: să-ți iei o barcă.

(Ca să nu-ți fie prea greu
Ar fi bun și-un parapleu).

- *Radule, gândeam și eu
Să îmi iau un parapleu !
Barca nu prea mi se pare
O soluție salvatoare!*

- Cu barca mai ai o șansă
În vreun caz de ploaie mare,
Ce faci atunci cu umbrela ?
Te duce la fund mai tare.

Îl învidiez pe nepot,
Să mă stăpânesc nu pot,
Am pierdut șansa unică
S-am și eu așa bunică.

Poză din Canada de la Mihaela

Cu ocazia unei zi de naștere a Mihaelei, îi scriam:

Te felicit Mihaela
Chiar dacă-i puțin tardiv,
Dar am scuze consistente:
Am fost sus în munți captiv.

*
**

Născută-n luna florilor
Să-nflorești și tu mereu,
Trupul îți este trecător
Dar ai șanse-n propriu-ți eu.

Urmează acum Victor Emil Neagoe, șeful nostru de promoție pe toată Electronica '70. Victor, cu mai mulți ani în urmă, a scos un volum de poeme având ca subiect vectorii, subintitulat "Poeme pentru sertar". Am scris:

Victór, vector, ce-asemănare
Și-atunci 'mi-explic, nu întâmplător,
C-acest Victor, ca o urmare,
Și-a legat destinul de vector.

În ideea lui că poemele scrise sunt pentru sertar, am rămas nedumerit:

Când zici poeme de sertar
Văd un paradox unic,
Voi întreba așadar :
Ce caută-n spațiul public ?

Unii colegi mă fac poet, ceea ce nu este adevărat. Suflu poetic are Victor Neagoe, ca dovadă este volumul lui de versuri, cine nu-l are sau nu l-a văzut niciodată îl găsește simplu pe internet tastând "Victor Neagoe,versuri". Evident, dacă odată Victor trece din spațiul vectorial în spatiul "laic" atunci poeziile lui vor avea o arie de răspândire mai mare. Ce ne pregătește viitorul nu știm.

În ce mă privește aș zice:

Eu nu-s poet, nu că n-aș vrea,
Dar nu m-a-nzestrat maică-mea
Cu un dar mai eminent,
'Ndeobște zis talent.

În concluzie, ca o urmare a catrenelor pe care le scriu, aș putea fi catalogat ca versificator sau epigramist.

În ultimul moment aflu odată că este ziua lui Victor, i-am scris rapid :

Cum se zice, la mustață,
Ai prins luna florilor,
Îți doresc o lungă viață,
Precum și colegilor.

*
**

Deprinderea de o viață,
Ținând stúdenților cursuri,
Te-ajută eminamente
La-ntâlniri să ții discursuri.

*
**

Cu-n nume evocator
Draga Victor cred ca ar
Fi chiar foarte necesar
Sa porti fes de domnitor.

Cel puțin pe plan intern mă gândesc c-ar fi bună ideea de mai sus.

NOTĂ : De ceva timp n-am mai auzit nici un semn de viață de la Victor, poate s-a săturat de "ciorba" noastră, sau poate numai de a mea. În ce mă privește aş fi bucuros și mulțumit să aud de la el un unic și scurt mesaj : "*Sunt sănătos*".

Vine Ivar la rând. Vă amintiți de șurubul pe care l-a adus la Tușnad, la un moment dat i l-am cerut, el l-a trimis din Germania dar când a sosit eu eram plecat în Munții Apuseni. Până la urmă a fost recuperat de nevastă-mea. I-am scris între timp:

Liebe Ivar, danke schön
Für şurubul buclucaş,
Tare cu el m-oi mândri
Şi la sat şi la oraş.

*
**

Pentru noi, septuagenari,
Să-l desfacem în bucăţi
E mai greu, e natural,
Fiindc-avem prejudecăţi.

*
**

Memorabilă-a fost toamna,
Pentru mine, evident,
Întrând în posesiunea
Şmecheriei cu ghivent.

*
**

Sunt acum în Apuseni,
Urgent mi-aş dori şurubul,
Aş zbura de s-ar putea
Dar n-am aripi ca hulubul.

Odată Ivar a venit cu o propunere generoasă, să glosăm pe tema toamnei. Subiectul e de-a dreptul poetic şi ca atare trebuie tratat de poeţi. Eu în calitate de simplu versificator am scris catrenele următoare:

Toamna nu-i prea prietenoasă,
Vin şi ploi şi vin şi ceţuri
Dar de stăm şi gândim bine,
Tot acum apar ... dulceţuri.

*
**

For schiori e bucurie,
Nu e greu să întrevezi,
Fiindcă toamna e preludiul
Sezonului cu zăpezi.

*
**

De ţărani ce să mai zicem,
Toamna-i binecuvântare
Fiindc-acuma toţi adună
Recoltele în hambare.

Iar pădurea ruginită
Arată ca în povești,
E de-a dreptul încântare
Și doar toamna o-ntâlnești.

*
**

Anul trecut când CSF-iștii se aflau la Vișeu, Ivar își sărbătorea ziua, i-am scris:

Mare dansator Ivar,
Ai prilejul potrivit
Fiind pe plai moroșenesc
Să te-nveți la țăpurit.

Poze cu catrene.

După cum toți ați aflat
Pleacă-n China Schwertner Ivar,
Cum aș comenta *event*-ul ?
Este un vizionar.

*
**

Bravo Ivar, te felicit,
Progresiv te integrezi,
Va sosi cândva momentul
Să te văd și la orez ?

Nepotelul lui Ivar.

Nu-l "iert" nici pe Radu Diaconescu.

Dialog cu Radu Diaconescu, în legătură cu poza de sus, trimisă de el:

Îți zâmbesc ochii și gura
În față cu băutura,
Radule stai nu mai bea,
Uite potera coala.

*
**

Nu am șanse la Zărnești
Cu așa un băutor
Să degust și eu ceva,
Voi fi doar un privitor.

Le-am propus organizatorilor de la Zărnești să-l pună mai la marginea mesei. Radu Diaconescu mi-a răspuns:

*Fie margine, mijloc
Nu pot să nu beau deloc.
Dar solemn aici vă zic
Că vă las și vouă-un pic*

Pentru siguranță am zis :

O simplă promisiune
Poa' să fie în zadar,
Consider că-i mult mai sigur
Să fim primii la pahar.

Radu îmi scria odată să nu-i mai trimit nici un mesaj, probabil pe ideea că n-are timp sau îl deranjează, în schimb:

Tu-mi trimiți mereu mesaje
Fără să m-avertizezi,
Te voi bombarda la rândul-mi
Dacă nu vrei să-ncetezi.

Până la urmă s-a dedat și el, eu îi trimit mesaje, el îmi trimite mesaje, "conflictul" s-a aplanat.

Despre Elek scriam odată :

Să trăiești dragă Elek,
Mare organizator,
După cum am constatat
Ești și mare dansator.

Cu ocazia zilei de naștere îi scriam:

Să ne trăiești dragă Elek
Mare organizator
De excursii minunate,
Te salut cu mult onor.

Pentru Radu

*Sa-ti traiasca nepotii,
Ei sunt dupa cum gandesc
Capital nepretuit,
Dar de ordin sufletesc.*

De la Radu

Diverse poze cu alti colegi.

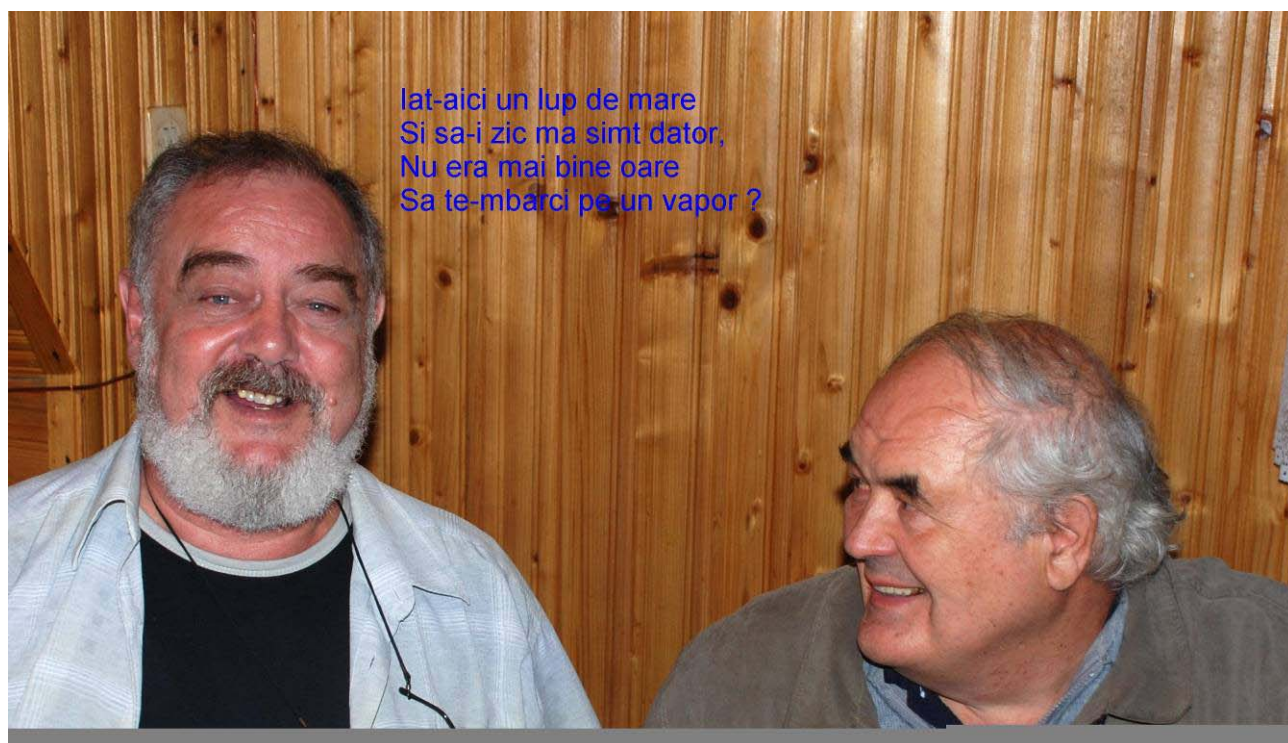

Moise Leuca

Mitică Iliescu

Iată CSF-isti la munte
Copleșiți de mult antren,
Ar fi normal petrecerea
Să o facă tot în tren.

Mișu Gheție

Acum doi ani în vară Nicu Drăgulănescu m-a vizitat la Lunca Arieșului, satul meu din Munții Apuseni. Îl vedeți culcat pe iarbă la umbra nukului nostru aproape secular.

Acum doi-trei ani MS Regina mi-a acordat titlul de general prin decret regal, dar

General am fost numit,
Numai că nu am costum,
Sunt de-a drept nemulțumit
Mai ales când merg pe drum.

*
**

Cred că-i titlu onorific
Gradul ce îl am acum,
Cu atât mai bine-ar fi
Să mi se dea și costum.

Minunat a fost la Tușnad,
La Sărata Monteoru,
Frumos și în Maramureș,
Vin Zărneștii, ne-a prins doru.

Dar :

O-ntâlnire-n America,
Eu tot stau și mă gândescu,
Nu ar fi bine venită ?
Doar l-aveți pe Diáconescu.

Le-am scris CSF-iștilor în preajma plecării la Vișeu.

Nu pot ca să viu și eu,
Din păcate, la Vișeu,
Nu uitați, nu prididiți,
Să-nvățați să țâpuriți.

Ca să vă încadrați mai bine în mediu poate nu ar strica să vă faceti rost de costum maramureșean, ca în poza de mai sus. În cel mai rău caz încercați o improvizație:

Dacă cumva n-aveți gaci
Faceți-vă din doi saci,
Iar clopul cu ceva sâng
Îl găsiți la orice târg.

Nu uitați nici cizmele
Să bateți podelele.
Ajungeți atunci spontan
Ca un maramureșan.

Întâlnirea de la Vișeu sper să vă aducă cele mai mari plăceri și bucurii.

Întâlnirea la Tușnad
Nu a fost deloc banală,
Vă doresc ca la Vișeu
Să ajungă epocală.

Oșenii, vecinii maramureșenilor, zic într-un cântec:

*Sunt oșan făcut așé
Cu cuțât și cu curé.*

Cuțitele acestea sunt o realitate locală. La hori, sub influența horincii și având ca motivație fetele (or mai fi și alte motive) feciorii nu prididesc să se încaiere și să mai scoată și cuțitele. Cu aceste vorbe înclin să cred că și maramureșenii au *cuțât* la tureacul cizmei, că doar sunt vecinii oșenilor.

Concluzia este că trebuie să aveți grijă cum vă comportați față de maramureșeni. Am înțeles că vine la Vișeu și colegul nostru de la EA Mihai Gheție. El vine de la Baia Mare, deci din capitala Maramureșului, e bine să stați de vorbă cu el, poate vă va da sfaturi utile cum să vă comportați în zonă.

Ar fi ideal, și sper că așa se va întâmpla, la întâlnirea de gală să aveți și niște ceterași să vă cânte melodii din Maramureș.

La un moment dat mi-a venit o idee, dată mai jos.

După războiul de independență din 1877, din oțelul unui tun capturat de la turci Regelui Carol I i s-a făcut o coroană.

În Regatul CSF Reginei Yvonne i se cuvine o coroană din oțelul altui dispozitiv, după cum rezultă mai jos.

*În monarhia CSF
E-onorant pentru Regină
Ca să-i faceți o coroană
Din oțelul de la șină.*

Variantă :

*Dragă Yvonne să pretinzi
Din tronul de Regină,
CSF-iștii tăi să-ți facă
O coroană dintr-o șină.*

La împlinirea vârstei de 62 de ani îi scriam pe E-mail:

Dragă Yvonne să trăiești
Ani deplini și fericiți,
Petrecuți ca în povești
Alături de cei iubiți.

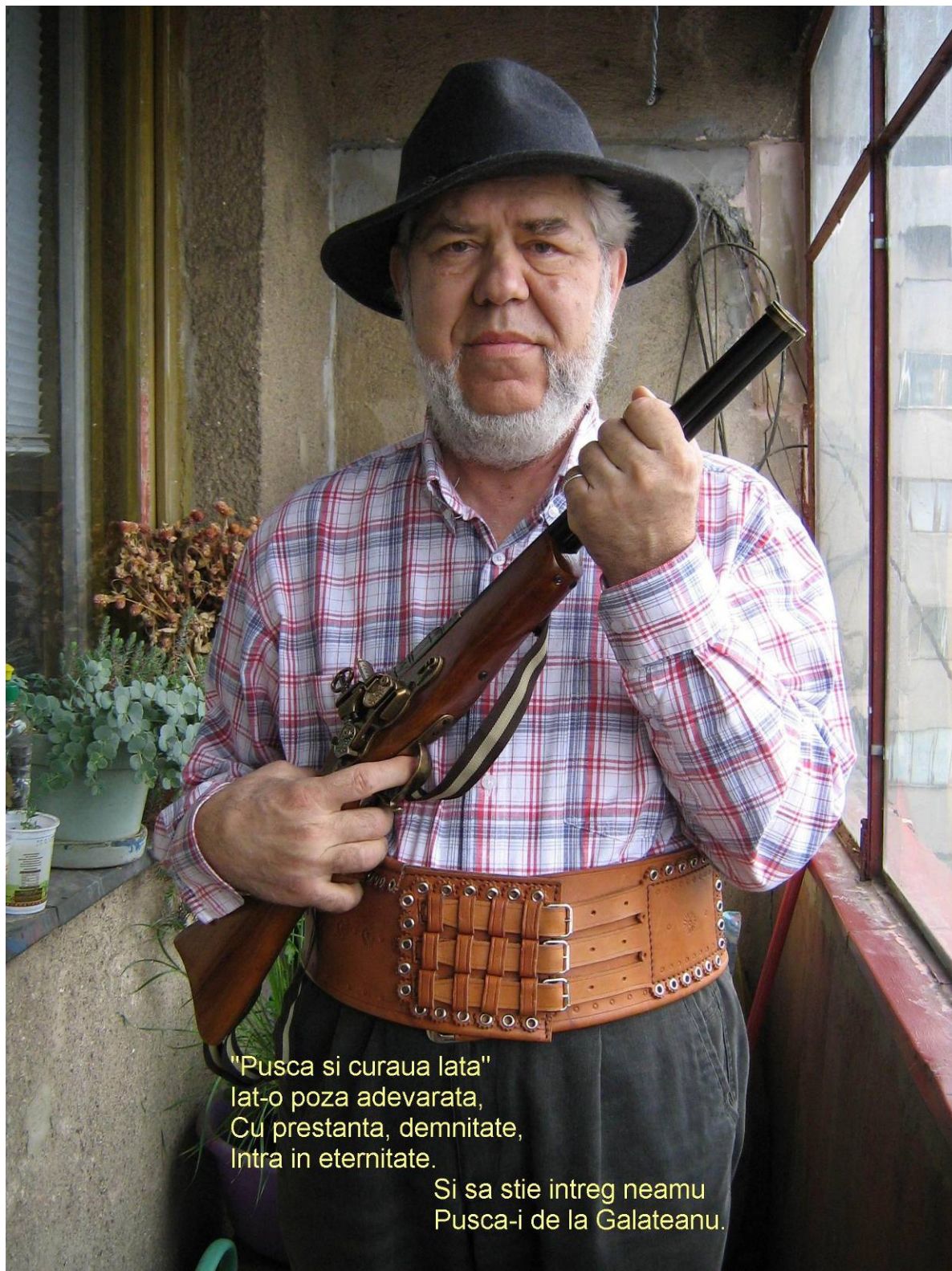
În 2010, fiindcă Yvonne este născută pe 20 Aprilie 1948 și eu pe 20 Aprilie 1947, am fost invitat la ea acasă să sărbătorim împreună ziua de naștere.

În stânga colegul meu Dinu Corodeanu, decedat din păcate în 2012.

Pușca din imaginile de mai sus am primit-o cadou de la Lucian Gălățeanu, eu aveam cureaua lată, nu-mi mai rămânea decât să fac poza corespunzătoare și să scriu catrenul adecvat. De "vină" sunteți tot voi CSF-iștii, dacă Yvonne nu ne invita la ea eu nu primeam pușca de la Lucian și nu aveam nici un motiv să fac poza și catrenul de mai jos.

"Pușca și cureaua lată"
lat-o poza adevărată,
Cu prestantă, demnitate,
Întră în eternitate.

Și să știe întreg neamu
Pușca-i de la Gălățeanu.

Alte imagini.

În 2012 am sărbătorit ziua noastră de naștere la mine acasă, ca dovadă pozele de mai jos.

În 2013 de ziua ei i-am scris :

Să trăiești dragă Yvonne,
Tot viaie să te miști,
Să transmiți bune urări
Colegilor CSF-iști.

*
**

Să trăiești dragă Yvonne,
Tot viaie să rămâi
La toate organele,
De la cap până-n călcâi.

*
**

Să ne trăiești dragă Yvonne
Cu minteă clară și pură
Chiar de te mai lasă trupul
Pe la vreo încheietură.

*
**

La mulți ani cu sănătate,
Cu împliniri sufletești
Și frumos să te-ntâlnești,
Necazul îl lași la spate.

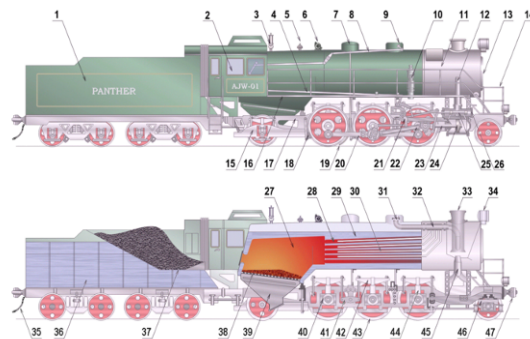
Te felicit dragă Yvonne,
Să-ți trăiască nepoții,
Neuitând că-n a ta grijă
Stau mereu și ... CSF-ii.

A venit în sfârșit și momentul Zărnești. Deoarece am fost la Tușnad împreună cu CSF-iștii și am trăit acolo momente deosebite, deja eram avizat și intuiau ce poate să se întâmple și la Zărnești, de aceea mi-am permis să scriu înainte de întâlnire. Le-am trimis următorul mesaj:

ZĂRNEȘTI Iunie 2013

* CSF-iști și alți colegi

Minunații CSF-iști
Iar insistă, iar ne-adună
Într-un loc fermecător
Să petrecem împreună.

Născut, crescut în Apuseni
Lângă gara CFR
Nostalgia mă cuprinde
Când văd colegii CSF.

Sper și-acum să-i revedem
Cum dansează cu mult har,
Este vorba evident
De Elek și de Ivar.

Mai repede ca melcul
Gonea trenul printre munți
Abia apuca să vezi
Codrul cu copaci cărunți.

CSF-iștii prin natură,
Ce afirm nu-i insipid,
Ei susțin fără măsură
Echipa zisă Rapid.

Mocănița printre munți
Mergea foarte repede,
Greu de egalat acum,
Poate doar de-un TGV.

Cu Expresul Orient
Am vrea să călătorim,
Dar desigur, evident,
O reducere dorim.

Am fost și eu la Tușnad,
Plecând de-acolo încântat
Sunt convins că și acum
Vom petrece minunat.

Am mai scris

Veniți dragi còlegi la Zărnești,
Veniți în raiul carpatin,
Să mai scăpăm, măcar puțin,
De aerul din București.

*
**

O undă de regrete simt,
Nu vin cei doi Diaconești,
Radu și cu Mihaela,
La întâlnirea din Zărnești.

Până la urmă Radu Diaconescu a venit (și bine a făcut).
În finalul sejurului zărneștean îi scriam Mihaelei Diaconescu:

Frumos sejurul din Zărnești,
Chiar acuma spune-ți-voi,
Atingea perfecțiunea
De-ai fi fost și tu cu noi.

La Zărnești urma să fim cazați la pensiunea “Hora cu brazi”. Am zis:

Mergând la Horá cu brazi
Vom fi foarte optimiști
Și vom face sus în munți
Și-o horă cu-electroniști.

Populară:

Cine joacă și nu strigă
Are-n gură mămăligă,
Mihaela de-ar veni
Ar striga și-ar chiui.

Sunt încă sub impresia puternicului **prrrrrrrr...** rostit de Mihaela la hora de la Tușnad, o adevărată olteancă.

Nicu Drăgulănescu și Mitică Iliescu urmau să vină singuri la Zărnești și să fie cazați în aceeași cameră, cum de altfel s-a și întâmplat, problema era, datorită gabaritului lor depășit, patul prea scurt. Le-am dat o soluție organizatorilor:

Cu paturi puse de-a lungul
Nu ar fi mai bine oare ?
Ar putea dormi-mpreună,
N-ar îngheța la picioare.

Am cerut informații suplimentare organizatorilor:

Elek, cu ce lighioane
La Zărnești ne confruntăm ?
E-o măsură preventivă
Ca să știm cum ne-narmăm.

În mod normal la Zărnești trebuia să vină și Decebal Farini, ceea ce m-ar fi făcut să declar acolo în fața tuturor:

E aicea și Farini,
Șeful meu din anu-întâi,
Simt și-acum în mine-o frică
De la cap pân-în călcâi.

Totuși nu a venit din cauza unor probleme la Facultate, în acest fel m-am simțit și eu mai puțin stresat (dar dacă venea era mai bine).

Ca și la Tușnad am vizitat și aici diverse obiective turistice din zonă, foarte interesante, pe care le voi enumera mai încolo. Ultima seară s-a terminat cu o masă festivă, cu muzică, cu dans, cu foc de tabără unde am și cântat. Am scris:

Înc-o-ntâlnire CSF
Recent în munți s-a mântuit,
Cine-ar putea să declare
C-ar fi plecat nefericit ?

*
**

Eu am curajul să declar
Chiar riscând să am probleme:
Mă simt total nefericit
C-am plecat așa ... devreme.

Evident glumesc, orice lucru, în special omenesc, are un sfârșit.

Au CSF-iștii dansatori
Care-ți încântă privirea
Și dansează așa de bine
Parcă le-ar fi fost menirea.

Elek, Ivar și N. Doru
Ei merită tot onor'.

De la TT vine Scrima
Ce-și merită și el stima.

Totuși l-aș remarca pe Elek, care este un dansator total, dansează orice, de la dansuri populare până la tango, vals și "zbănțuielile" moderne.

La Zărnești am avut ocazia să-l cunosc pe Traian Ion Câmpeanu (TIC), colegul nostru de la Radio. El a apărut brusc, instantaneu, subit și spontan, dar s-a integrat bine și a fost chiar foarte volubil, motiv pentru care i-am scris:

Când l-aud vorbind pe TIC
Chiar că nu am ce să fac,
Fiind un tip volubil
Eu nu am decât să TAC.

Despre organizatori am a zice :

Mai decorativ Tomescu
Prezența-i n-a fost degeaba,
Dar Elek, un tip pragmatic,
Și-a făcut cu brio treaba.

La sfârșitul întâlnirii:

Să trăiți dragi CSF-iști,
Iar a fost ceva sublim,
Mai sperăm și altă dată,
Din inimă vă mulțumim.
(Și în plus vă și iubim)

*
**

Poate vă gândiți al' dată
Să petrecem chiar o lună
Constatând că e chiar bine
Fiind cu toții împreună.

*
**

Cu multiplele relații
Și-o rețea de-ambasadori
Ar putea Regina Yvonne
Să ne caute sponsori.

(Evident asta-i o glumă,
Cine dracu dragii mei
Îți dă banii pe degeaba
Ca să te distrezi cu ei ?).

Mihai Gheție a făcut peste 700 de poze la Zărnești, ca urmare:

Recunoștință eternă
CSF-iștii ți-or purta
Și în semn de mulțumire
Gratis pe CF ți-or da.

(Cum îmi promit anual
Costumul de General.)

Fiind prin Cheile Zărneștiului (la Prăpăstii) Radu Diaconescu mi-a facut poza de mai jos și a atașat catrenul, răspunsul meu este deasupra.

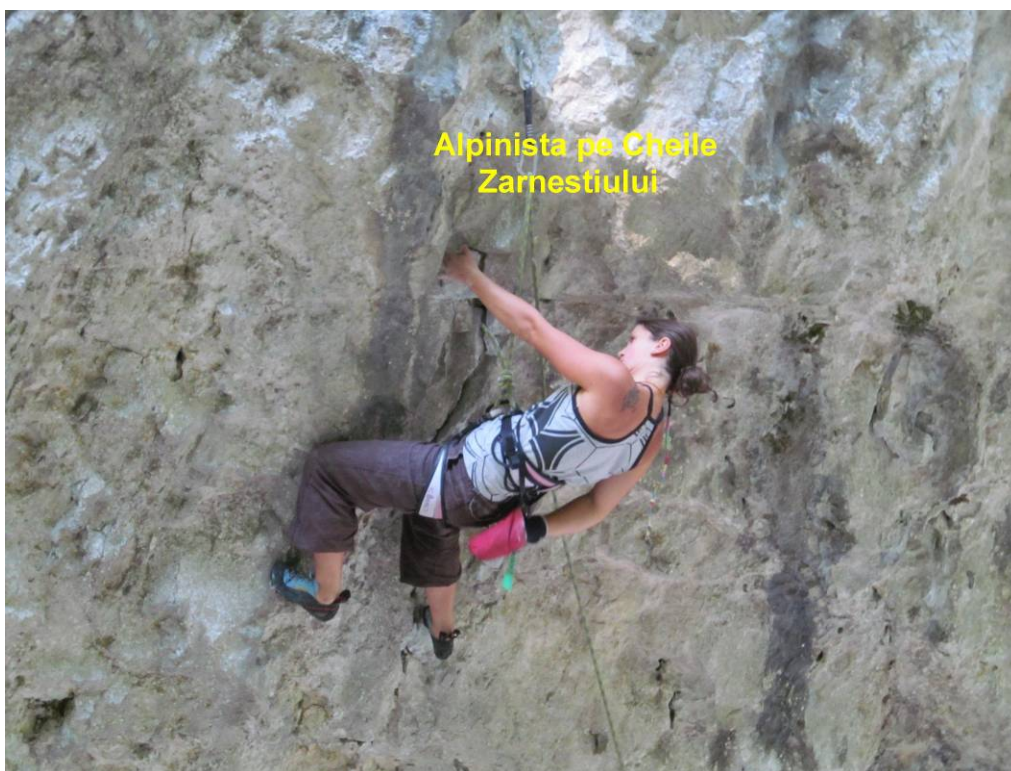

Ursul de la Zărnești

Ghida de la urși

Am primit două poze frumoase de la Radu Diaconescu, postate în continuare.

Ultima parte o dedic Laurei de la Râșnov, celebră de acum. Cum a început povestea o să relatez în continuare. În ultima zi a sejurului am fost în zona Cetății Râșnov unde am vizitat peștera și cetatea. Prânzul l-am luat acolo la un restaurant de la baza cetății, unde am avut plăcerea, nu numai eu, să constat că ne servea o chelneriță tânără, blondă, drăguță și foarte vioaie. Mai mulți colegi i-au făcut poze, dar toate făcute în fugă și nu foarte clare. Eu n-am făcut nici o poză de astă dată, contrar obiceiului meu de a nu rata ocaziile deosebite, nici nu intuiam ce o să urmeze. La un moment dat Nicu Drăgulănescu, cu care stăteam la masă, se scoală, fascinat și el de fată, se duce la ea, schimbă câteva vorbe și îi pupă mâna. Acela a fost momentul care a declanșat povestea. Dacă Nicu nu făcea gestul acela nu s-ar fi întâmplat nimic, doar o simplă aducere aminte: *am fost și la Râșnov, am vizitat Cetatea, am luat prânzul la restaurantul din zonă unde ne-a servit o chelneriță drăguță*, și cu asta basta. Numai că, după ce am ajuns acasă, eu am comentat gestul lui Nicu, au urmat replici de la colegi, ba la un moment dat Elek se lăuda că a fost mai grozav decât Nicu, pentru că el când a făcut plata consumației a pupat fata. Ulterior am aflat de la Yvonne că pe fată o cheamă Laura. Eu practic am comentat derularea evenimentelor până la un moment dat când am constatat că de fapt m-am ... "îndrăgostit" de Laura. Din acel moment cam tot ce am scris a fost dedicat ei. Urmează câteva poze (făcute de colegi) cu Laura, catrenele scrise după eveniment și replicile mai dure pe care le-am primit. Catrenele cele mai reușite, cel puțin după părerea mea, le voi pune la urmă pentru a încheia cumva apoteotic povestea care ... probabil nu s-a terminat.

Eu cred că acest eveniment a fost un moment de grație care trebuie valorificat în plan artistic (că altfel cum ?), fiecare după imaginația și sensibilitatea propriei. "Poezia este căsătoria realității cu idealul, în sufletul poetului". (Bogdan Petriceicu Hașdeu, 1838 – 1907).

Pupătorii chelneriței
Sunt aicea presentați,
Ce i-au șoptit la ureche
Niciodată n-o s-aflați.

Mihaela scria:

*Dragă Elek, bravo ție,
Ai învins în bătălie !
Ai pupat pe Laura
Când îi plăteai factura !*

Eu ziceam :

Inspirați ați fost cu prânzul
Să-l luăm la peștera,
Că ne-ați rezervat plăcerea
S-o privim pe Laura.

*
**

Doamne inspirat am fost
Să mă prezint la Zărnești,
Am văzut pe Laura
Fata faină ca-n povești.

*
**

Nicudrag un tip pragmatic,
În extaz noi priveam zâna,
Sculându-se de la masă
A-ndrăznit să-i pupe mâna.

*
**

Elek și mai îndrăzneț
A acționat macazul,
Profitând că era singur
I-a pupat fetei obrazul.

Îi scriam Laurei la un moment dat că relația noastră nu a început sub cele mai bune auspicii, dar totuși o asiguram că voi da uitării acest episod:

Nicudrag, văd, te pupă,
A urmat apoi Elek,
Mie ce mi-a mai rămas,
Doar în vorbe să mă-ntrec ?

Startul maratonului cu Laura l-a dat Nicu Drăgulănescu:

În povestea Laurei
Nicu-a fost ca un releu,
După ce a dat comanda
Greul tot l-am preluat eu.

Părerea mea de rău permanentă:

După clipe minunate
Petrecute la cetate
Plec c-un permanent regret
Și-anume: că nu-s poet.

Pentru Nicudrag :

Chelneriței din Cetate,
Mult și mie mi-a plăcut,
Nicudrag i-a pupat mana,
Doar atâta s-a putut.

Curioși mai sunt oamenii:

*Radule, noi suntem curioși
De spui c-atâta s-a putut,
Când Nicudrag i-a pupat mâna
Ce altcéva crezi c-avrut?*

Nicu Avram (USA)

I-am răspuns colegului IF70:

Ce-ar fi vrut
Nu s-a putut,
Fata faină, tinerică,
Nicudrag un ... moșulică.

În orice domeniu de activitate, deci și cel al Laurei, calitatea este foarte importantă:

Dragă Nicu te întreb :
În pădurile Cetății
Nu gândești ca să o înveți
Managementul calității ?

Elek, pentru dragostea mea care începe să se prefigureze, este un real pericol:

Tulburați de frumusețe
Pe Laur-am admirat-o,
Blegi am fost până la urmă :
Numai Elek a pupat-o.

(Nu vreau totuși să incriminez pe cineva, cel puțin eu îmi asum calificativul de mai sus.)

Cât de dulce-i este gura ?
Am gusta, momente-unice,
Totuși, ca o consolare,
Doar Elek ne-ar putea zice.

Elek e-un real pericol
Stând aproape în Braşov,
Oricând poa' să dea o raită
La frumoasa din Râşnov.

Am şi o mare nedumerire:

Mă întreb anume, Elek
Nu ştia fata-ncântătoare,
A ales Cetatea Râşnov
Chiar aşa la întâmplare ?

Totuşi eu merg pe varianta de mai jos:

N-aş crede, totuşi, că Elek
Cunoştea frumoasa fată,
Ca dovadă concludentă
Zona n-a fost evitată.

Alte vorbe:

Faină-n Râşnov chelneriţa,
Ce s-o mai lungim cu vorba,
Noi, bătrâni şi cu neveste,
Ne-am consolat toţi cu ... ciorba.

*
**

M-am dus bolnav la Zărneşti,
Interzis de-a sta în soare,
Dar văzând pe Laura
M-am îmbolnăvit mai tare.

*
**

Mulţi colegi au pozat fata
C-un profil frumos, distinct,
O dovadă concludentă
Că mai au încă instinct.

*
**

Nu zic că n-am mângâiat-o
Cu plăcere şi simţire
Pe frumoasa chelneriţă,
Însă numai din ... privire.

*
**

Toți colegii la Râșnov
Priveau pe Laura-n extaz,
Interesant să-i fi pozat
Dar nici eu nu eram ... treaz.

*
**

Aș ruga patronul firmei,
Ca să fac vizite dese,
Laurei să-i zică atâta:
Să se plimbe printre mese.

*
**

Privind-o pe Laura
Am căzut în reverie,
Puteam totuși ca să-i fac
Măcar o fotografie.

*
**

Jos la crâșma din cetate
Chefuiești, nu te-ai mai duce,
Că acolo-i chelnerița
Cu-ochi frumoși și gura dulce.

*
**

Pentru frumoasa Laura
Vorbe-alese am o mie,
Doar ei i le zic, în taină,
Lumea de ce să le știe ?

*
**

De vreo câțiva anișori
Liniștea mi-am câștigat,
A apărut Laura
Și complet m-a bulversat.

*
**

Mă vede nevastă-mea
Cum mă-mprăștiu, nu m-adun,
Și își zice-n minte ea:
Asta deja e nebun.

*
**

Pe frumoasa creatură
N-aş zice că n-o ador,
Dar nevasta e alături
Ca un înger păzitor.
(Sau ceva inhibitor ?)

*
**

La cârciuma din Râşnov
Voi fi clientul ei fidel
Şi m-oi îmbăta privind
Frumosul trup tras prin inel.

*
**

De câte ori merg în Ardeal
Nu voi mai trece prin Braşov,
La ducere şi-ntoarcere
Voi trece numai prin Râşnov.

*
**

La Lunca Arieşului
Muncile mă năpădesc
Însă seara la culcare
La cine credeţi că gândesc ?

*
**

Fiind de-a dreptul încântaţi
Plecăm de-acolo îmbătaţi
Dar nici gând de băutură
Ci de faina creatură.

*
**

Întâlnirea zărneşteană
A fost una minunată,
Încheiată apoteotic
Cu Laura, faină fată.

*
**

Moment de graţie, unic,
Nu-l vom uita niciodată,
Stârnit la Râşnov într-un "birt"
De o fată minunată.

*
**

Cârcotașii prezumtivi,
Căror nu le-ar fi plăcut
Fata faină din Râșnov,
S-o declare neabătut.

Am scris ceva doar pentru ochii (și urechea) lumii, într-o liniște ei, dar povestea continuă.

La un moment mă opresc
Să-i scriu Laurei, în transă,
Căci la vârsta care-o am
Chiar că nu am nici o șansă.

Însă de aici încolo
De-oi scrie ceva, ad-hoc,
Vă dați seama ce-o să fie:
Doar atât, un simplu joc.

Pentru Sandu Bălănescu, colegul de grupă și în același timp susținătorul meu în problema Laura. Din mesajele lui Sandu se desprinde parcă o undă de regret că nu a fost și el la Zarnești, dar

După cum vezi nu mereu
Soarta asta te răsfăță,
Cu Laura ai ratat
O șansă unică în viață.

Sunt salvat de acest fundal
Ce privirea ti-o rasfatza,
Oricine priveste cadrul
N-o sa vada a mea fatza.

La un moment dat un coleg, cine nu știm, s-a deghizat în rolul Laurei, ba și-a construit și o adresă de E-mail cu numele ei, îmi trimite mereu mesaje, mă încurajează spunându-mi că este muza mea. Răspunsurile mele, cam indecente, nu-l deranjează, el / ea își continuă rolul.

Laura mă-nnebunești,
Văd că vrei să îmi vorbești,
Dă-mi un telefon, aș fi-ncântat,
Sper să nu ai voce de ... bărbat.

*
**

Laura de pe E-mail
Te iubesc ca un "demente",
Totuși o prefer pe prima
C-am văzut-o realmente.

*
**

Ai apărut pe internet,
Prea multă-ncredere nu am,
De vrei cumva să mă convingi
Să-mi vii-n costumul lui Adam.

*
**

Hai să zicem că-mi ești muză
Dar să nu crezi că m-amuză
La gândul că-ntre picioare
Ai cumva ... ciocănitore.

*
**

Frumoasa fată din Râșnov
Mă-ncântă cu grație,
În concluzie renunță
Să-ți faci ... operație.

Răspuns onorabilului coleg din anul întâi Daniel Feldman (USA), care într-un mesaj îmi spunea că ceea ce scriu despre frumoasa din Zărnești a devenit ceva "libidinos" :

Dacă n-ai umor amice
Nu da sfaturi, fără glumă,
Că oricum n-or să se aplice,
Mestecă mai bine-o gumă.

*
**

Și-o soluție mai am
S-o aplici, dacă dorești,
Când îmi vezi mesajele
Le ignori, nu le citești.

*
**

Cu epigrafiștii nu te pui
Că au pana ascuțită
Și cumva de le căzi pradă
Lovitura e cumplită.

*
**

Cum se zice, ce-i frumos
Și lui Dumnezeu îi place,
Noi ca simpli muritori
Am putea altceva face ?

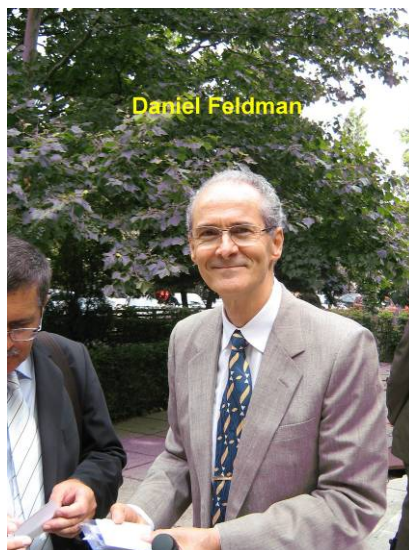
Reiau o epigramă dintr-o culegere din anul 1985, care cred că se potrivește cu contextul nostru :

- Ești bătrân bade loane,
Că abia mai sprijini băta,
Dar te uiți după codane ...
- Cum nepoate, nici atâta ?

1979 Ștefan Boitan

Aș completa epigrama de mai sus :

Măcar atât avem dreptul,
Dacă-n vârstă 'naintăm,
Să privim fete drăguțe
Și în plus să comentăm.

Sebastian Popescu (Vati) m-a atacat și el, dacă serios sau numai în glumă (ca să mă stimuleze) nu putem ști. Vati s-a adresat Reginei:

*Generalul are un fix...
Ia-i din mână acel pix,
Dă-i cât cere la simbrie
Și să-l faci să nu mai scrie.*

I-am răspuns:

Dacă cineva tânjește
La nurii frumoasei fete
Să lupte cavalierește,
Nu cu intrigi desuete.

(Chiar de intriga pe lume
Niciodată nu apune.)

Vati a revenit:

*NASA face mari tentații:
Celor care vor senzații
Dau bilete doar de dus
Pentru Marte, acolo sus.*

*
**

*Cred că nu-i o fantezie...
Ca să scrie poezie
Să-l propunem chiar acuș
Pe colegul nost' Drăguș.*

Răspunsul meu:

Dacă ai cumva curaj,
Făr' să te ia temerea,
Ia-ți acum inima-n dinți
Și fă tu propunerea.

*
**

Ești gelos Sebastian
Că Laura nu te vrea,
Și în plus să ții tu minte:
Eu de-aici nu voi pleca.

*
**

Să presupunem prin absurd
Că pe Marte voi pleca,
N-o să plec de unul singur,
Voi lua pe Laura.

*
**

Pentru plecarea pe Marte
Nu e implicat partidul
Să vină cu propunerea,
O va face individul.

*
**

Ce să-ț zic eu drag coleg,
Întrevăd, te-ai plictisit
De frumoasa din Râșnov,
E semn c-ai îmbătrânit ?

Ca o concluzie a celor de mai sus:

Lumea, văd, nu s-a schimbat,
A rămas la fel, tot, rea,
Dar încearcă în zadar
Să îmi strice dragostea.

Acum mă adresez direct Laurei.

Te-aș lua, dragă, mireasă,
Te-aș lua la mine-acasă
Să-ți vorbesc, să te sărut,
Da-s o țară cam trecut.
(Și nici nu-s destul de-avut).

*
**

Dragă Laura, frumoaso,
Ca să-ți fiu mereu aproape
O să cer să m-angajeze
Sus ca paznic la Cetate.

Fiind paznic angajat
Probabil voi fi-narmat,
Ceea ce-mi va ajuta
Să te păzesc, Laura.

*
**

Dragă Laura, încerc un catren cu parfum de sfârșit de secol XVIII și început de secol XIX, când lenăchiță Văcărescu îi scria iubitei:

*Când nu te văd am chinuri,
Iar când te văd leșinuri.*

Eu îți zic:

Cu pletele tale blonde
Și sânii promițători
Mă bagi în stări vagabonde,
Când în călduri, când răcori.

Laura ești minunată
N-o să te uit niciodată
Te-oi purta mereu în gând
Pân-oi trece în mormânt.

*
**

Te iubesc dragă Laura,
Permanent tu mă stârnești,
Depinde de CSF-iști
Când mai venim la Zărnești.

*
**

Poate că întrec măsura,
Poate că prea mult te-ador,
Dar în viața-mi nu mai ești
Decât tu, scumpule odor.

*
**

Laura ce mult te-ador,
Mi-e dor de tine, tare dor,
Dar CSF-iștii ăștia-s răi
Și la Zărnești nu mai doresc
Să vină iar și eu să pot
În ochii dulci să te privesc.

*
**

Laura tu ești scânteia
Ce mi-aprinse dragostea,
O să ard așa întruna
Până mă voi destrăma.

*
**

Vino Laura, frumoaso,
Colorează-a mele visuri
Când în zilele de iarnă
Străbat ale nopții abisuri.

*
**

În diminețile de vară
Aș vrea cu mâinile amândouă
Fiind cu mine alături
Să-ți spăl ochii tăi cu rouă.

Prins de vraja Laurei
Simt-ntruna că plutesc
Și din visul ăsta blond
Parcă nu mă mai trezesc.

*
**

Dragă Laura tu reprezinți
Întruchiparea minunată
A ceea ce-ar putea să fie
De-a pururi o frumoasă fată.

Acum la sfârșitul minunatei întâlniri de la Zărnești mă gândesc la un posibil dialog cu un coleg, eventual după mulți ani:

*Colega îți amintești
De excursia-n Zărnești,
Nu departe de Brașov,
Mai aproape de Râșnov ?*

Da de unde, niciodată
Eu acolo nu am fost,
Nu mă ameți pe mine
Că nu sunt așa de prost.

*Am fost și la Prăpăstii
Nu se poate să nu știi,
De la Zărnești pe vale-n sus
Păstrând direcția apus.*

Da de unde, niciodată
Eu acolo nu am fost,
Nu mă ameți pe mine
Că nu sunt așa de prost.

*Amintește-ți frate bine
Rezervația de urși,
Kilometrii pân-acolo
Cu mașina au fost parcurși.*

Da de unde, niciodată
Eu acolo nu am fost,
Nu mă ameți pe mine
Că nu sunt așa de prost.

*Dar am fost și la Fundata
În Complexul olimpic,
Poate că de astă dată
Ți-amintești măcar un pic.*

Da de unde, niciodată
Eu acolo nu am fost,
Nu mă ameți pe mine
Că nu sunt așa de prost.

*Frate mă exasperezi
Parcă n-ai fost la Zărnești,
Hai încă o-ncercare
Poate că îți amintești.*

*Dar Cetatea rășnoveană
Așezată-n vârf de deal,
Nu cumva vreo amintire
Te lovește ca un val ?*

Da de unde, niciodată
Eu acolo nu am fost,
Nu mă ameți pe mine
Că nu sunt așa de prost.

*Jos în vale la Cetate
Prânzeam la o pensiune
Serviți de o chelneriță
Ce-arăta ca o minune.*

Apăi cum nu frate dragă
Să nu pot să-mi amintesc ?
Simt și-acum cu nostalgie
Că eu încă o iubesc.

Concluzia generală ar fi:

Cu atâtea-obiective
Vizitate la Zărnești
Doar atât mai am în minte :
Fata faină ca-n povești.

Recunoștință eternă:

Dragii mei colegi CF
Îmi sunteți ca niște frați,
Numai datorită vouă
Mi-am găsit dragostea-n Carpați.

Dacă vreți să ne vedeți, pe cei de la secția IF70 (cuscii voștri, sau cumnații), în continuare apar pozele întregii grupe.

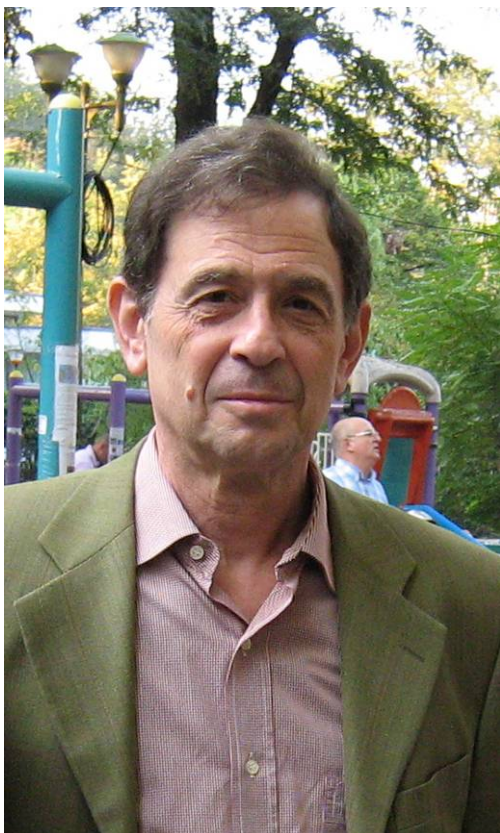
INGINERI FIZICIENI 70

Grupa 455A

Inițial am fost două grupe, ulterior unii s-au mutat la alte secții și cei rămași au fost comasați într-o singură grupă.

Unele poze sunt mai vechi, unele chiar din timpul facultății, întrucât nu am avut altele mai clare și mai actuale.

Toată grupa de voinici
Este afișată-aici,
Nu lipsesc nici fetele,
Dragile, cochetele.

Sorin Marcovici.

Nicolae Georgescu

Alexandru Bălănescu

Eliade Ștefănescu

Lucian Gălățeanu

Gabriela Ionescu-Grabari

Aurel Popa

Ervin-Adrian Gurău

Anca Moisesescu-Angelescu

Stelian Popa

Radu-Diomid Drăguș

Tulida-Geraldine Bercovici-Cohen

Rodica Bârlădeanu-Lăzărescu

Ioan Chiș

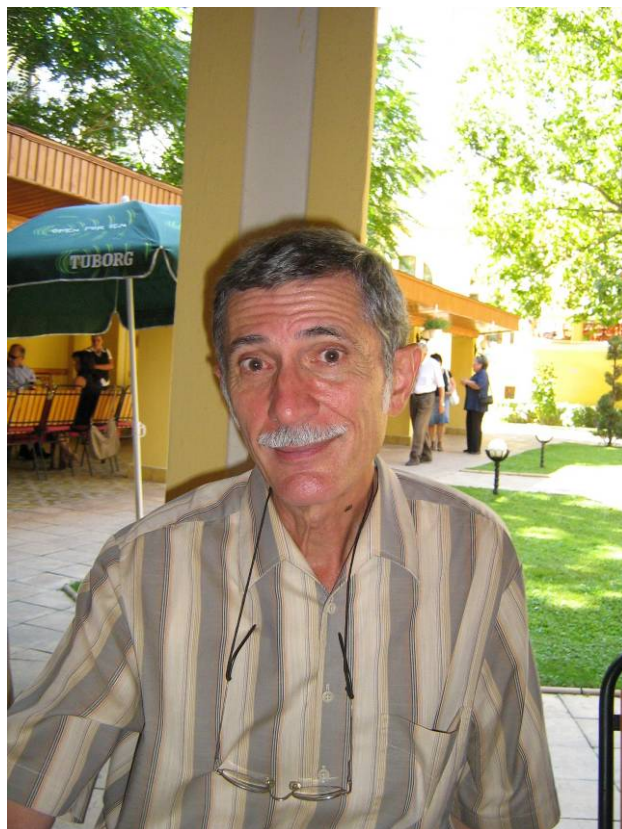
Gheorghe-Dorin Ciobanu

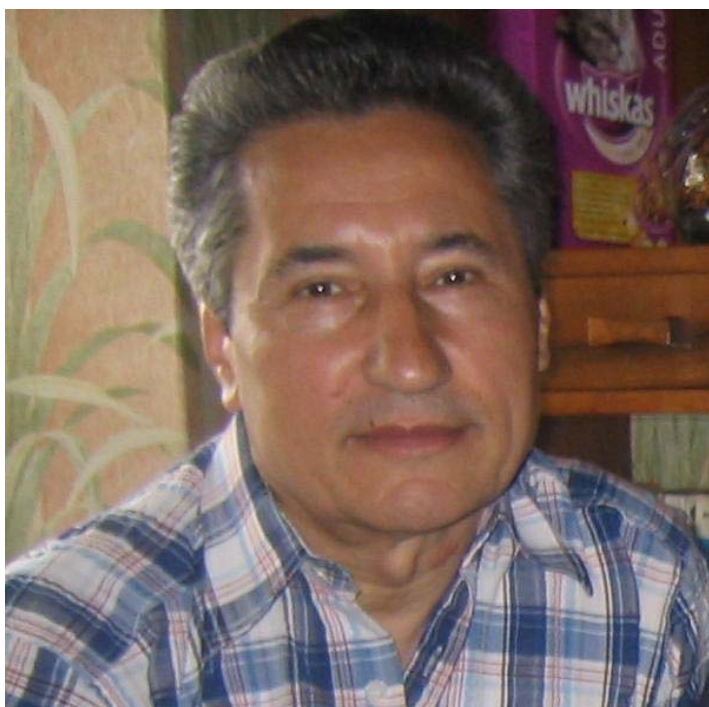
Teodor Julea

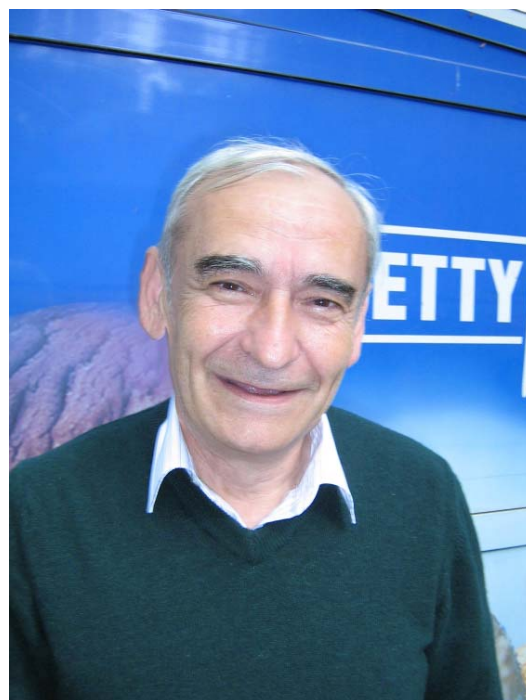
Aurel Ionescu

Dinu Corodeanu (decedat)

Aurelian Olariu

Alexandru Bucin

Nicolae Leonovici (Nicolas Leconte)

Gabriel-Vasile Onel

Gheorghe Popescu (Decedat)

Nicolae Fotache (Decedat)

Marcel Carabineanu

Nicolae Avram (Nicholas Adams)

Traian Gavriș

Marta Gheorghe

Adam Ieneș

Am terminat dragi colegi CSF-iști, cred că vă dați seama cât efort am depus pentru “promovarea” voastră, cum poate nimeni nu a mai făcut-o în afara secției CSF70. Drept recompensă o rog pe MS Regina Yvonne, printr-un Decret Regal, să-mi acorde și mie titlul de Mareșal (chiar și fără costum). Dacă nu are ștampila în America o aștept până în iarnă când revine acasă. În caz de indecizie vă vog, în special pe cei care mă cunoașteți mai bine, să-mi faceți un lobby puternic pe lângă Regină, poate reușiți să o convingeți.

Între timp Regina, citind varianta anterioară a acestui text, mi-a comunicat că mi s-a conferit **Ordinul Regal SERVICIU CREDINCIOS în grad de Cavaler**. Prefer această distincție, renunț la titlul de mareșal.

Radu-Diomid Drăguș

Septembrie 2013

Radu – Diomid Drăguș

